

Ἄν μὲν μὲ ἡπατήσατε, θέλετε διὰ τοῦτο μὲ τὸ αἷμά σας ἀπολογηθῇ! ἂν ἂπ' ἐναντίας (καὶ ἐδῶ ἡ φωνὴ του ἐξηρθένησε καὶ ἔλαβε πίνθιμόν τινα ἤχον) ἀληθῶς ἐλαλήσατε, ὁμῶς εἰς τὴν τιμὴν μου ὅτι τὸ παραμικρόν δὲν θέλω σὰς βλάψει. Εἶναι περιττόν ν' ἀποκριθῆτε καὶ νὰ λαλήσετε, καθότι εἰς μίαν στιγμήν θέλει μόνῃ ἀποφασίσει περὶ τῆς τύχης της. Ταῦτα εἰπὼν, ὁ ἀζιωματικός ἐπροχώρησεν εἰς μίαν θύραν, ἣτις ἐσυγκοινωνοῦσε μὲ πλῆσιον τινα κοιτῶνα, τὴν ἤνοιξε, καὶ, ἐξαγαγὼν ἐκεῖθεν τὴν νέαν του σύζυγον, ἐκπλαγεῖσαν εἰς τὸ φέρισμον καὶ τοὺς τρόπους τοῦ συζύγου της, εἶπε· Κυρία, σὰς προσκαλῶ νὰ ξεσκεπάσετε ἀμέσως τοὺς ὤμους σας! Ἡ γυνή, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπηυθύνετο ἡ ἀλλόκοτος αὐτῇ ὁμιλία, εἰτε ἐνῆκα τῆς ἐκστάσεώς της, εἰτε διότι ἦτο πεπεισμένη περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοιοῦτου ζητήματος, ὡχρίασεν, ἐκλονίσθη καὶ ἐδοκίμασε νὰ φελλίσῃ λόγους ἀπειρίας, παραφροσύνης, παραδόξου προτάσεως.

— Σιωπῇ! ἀνέκραξεν ὁ Ἐδουάρδος μὲ φοβερὰν φωνήν, δὲν θέλεις ποτὶς ὑπεκφύγει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θελήσεώς μου.

— Ἀλλὰ δὲν δύναμαι, δὲν πρέπει εἰς αὐτὴν νὰ ὀπταχθῶ, ἀνέλαβεν ἐκείνη ἱκετευτικῶς.

— Καλὰ, θέλω λοιπὸν μόνος σαφηνίσει τὰς ὑποψίας μου· ἐβύρχησεν ὁ νέος, καὶ μὲ μανιώδη χεῖρα ξεσχίσας τὴν ἄκραν τῆς ἐσθῆτος τῆς Μαρίας, ἐγύμνωσε τοὺς ὤμους της.

Ἐν βλέμμα μόνον ἐφθασε, καθότι ἡ τρομερὰ οὐλὴ πολὺ καθαρὰ ἐφάνετο. Ἡ γαῖρ τοῦ δημίου εἶχε μολύνει ἐκείνους τοὺς λευκοτάτους ὤμους, καὶ εἶχεν ἐκεῖ χαράξει τὴν αἰώνιαν ἀνάμνησιν τοῦ ἐγκλήματος.

Εἰς τὴν θέαν ταύτην ὁ Ἐδουάρδος ἐφάνη ὅτι ἀνέλαβε τὴν συνήθη αὐτοῦ γαλήνην. Ἐβγαλεν ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του τὴν κλειδα τῆς θύρας, καὶ, ἐγχειρίζων αὐτὴν εἰς τὸν θατὴν τῆς σκηνῆς, φύγε ταχέως! τοῦ εἶπε, πρὶν ἡ λύσσα μὲ παροξύνῃ ὥστε νὰ σοῦ κλείσω διὰ παντός τὸ στόμα. Καλλίον ἴτως θὰ ἦτο τοῦτο, καθότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἤθελα σ' ἐμποδίσαι νὰ ἐπαναλάβῃς ἄλλοτε ταύτην τὴν πλῆρη αἰσχούς καὶ ἐγκλημάτων ἱστορίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπαξ σοῦ ἔδωκα τὸν λόγον μου, δὲν ἐπιθυμῶ, οὐδ' εἰς τὸν ἀφανισμόν μου αὐτόν, νὰ τὸν παραβιάσω. Ἀπελθε τ' ὀγλιγωρότερον, διότι ἄλλως θέλεις γίνεαι μάρτυς αὐστηρᾶς μὲν, ἀλλὰ σκληρᾶς, δικαιοσύνης!

Ἦν ἀνωφελές νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ Κ. Δοῦκλος ἐξῆλθε καὶ ἔδραμε νὰ ζητήτῃ βοήθειαν, θέλων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀηγλισμένης πράξεως, τὴν ὁποίαν οἱ ἀόριστοι τοῦ νέου ἀζιωματικοῦ λόγοι ἠπέλουν. Ἄμα δὲ κατέβη τὴν κλίμακα, κρότος πιστολίου προσέβαλε τὴν ἀκοήν του, καὶ, μόλις ἐπρόρθησε νὰ φωνάξῃ ὥστε νὰ σπεύσωσιν ὑπέρβαι, δεύτερος κρότος ἤκούσθη· σῶμά δέ τι, θαρῶς καταπεσὼν, ἐκλόνισε τὰς κιγκλίδας τῆς κλίμακος ὅπου αὐτὸς ἔστη ριζετο.

Τὸν περικύκλωσαν ἀμέσως πολλοὶ περίεργοι ἄνθρωποι, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦτον ὁ κύριος τοῦ ξενοδοχείου. Μὴ δυνάμενος νὰ προφέρῃ λέξιν τοὺς ἔκαμε σημεῖον ν' ἀναβῶσιν.

Ἐν βόρῃ ὀφθαλμοῦ εὐρέθησαν ὄλοι ἐπάνω, ἐπὶ τὴν εἰς τὸ δῶμα ἔθην ἐξῆλθον οἱ κρότοι τῶν πιστολίων καὶ τὸ ὅποιον ὁ ἐκεῖθεν ἐξερχόμενος καπνὸς τοῦ ἔδειξεν. Ἡ νέα αἱματομένη, καὶ τὸ στήθος ἔχον με βολὴν διαπερασμένον, ἐκεῖτο ἐπὶ τοῦ ἰδίου· Ἐδουάρδος δὲ εἶχε φέρει τὸ ὄπλον εἰς τὸ στόμα, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶχε συντρίψει τὴν κεφαλὴν τοῦ

Σ. Π. Βιρέτης.

ΝΑΥΑΓΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΠΙΤΣΒΕΡΓΚ.

Η ΦΑΛΑΙΝΑ.

Ἡ θύελλα διήρκεσεν ἑξ ἡμέρας κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἦτο ἀδύνατον νὰ θέσῃ τις τὸν πόδα ἐκ τῆς καλύπτης· διότι ἦσαν ἀρχαὶ τοῦ Μαρτίου. Τὸ δ' οὐρανὸς ἐκαθαρίσθη, καὶ ἡ σελήνη μὲ τὸ δρεπανὸν δὲς σχῆμα τῆς ἐνεφανίσθη ὀπισθεν τῶν βράχων.

Ὁ Ἰβάν καὶ ὁ Ἀλέξις ὠφελήθεντες ἀπὸ τὰς πρὸ τὰς σιγμὰς τῆς γαλήνης τὰς διαδεχθείσας τρομερὰς θύελλας, ἔσπευσαν εἰς τὸν κόλπον ὅπως ζητήσας ἐκεῖ ἑσπικίην. Ἡ δὲ θύελλα τῆς θαλάσσης παρίστατο ἐκείνην τὴν στιγμήν τὸ μελαγχολικώτατον καὶ μεμνῶτατον θέσμα· τὰ τεμάχια τῶν πάγων, ἀνίσταντο ἐρριμμένα ἐπ' αὐτῆς, συντετριμμένα καὶ ἐπισπινόμενα ὑπὸ τῆς δυνάμεως τῶν ἀνέμων, παρίστατο σχήματα ἀλλόκοτα, καὶ τὸ λυκόφως ὅπερ ἐφάνετο τὰς γιγαντιαίας μορφὰς τῶν καὶ φαντασιώδεις ἐνέχον εἰς αὐτὰ τρομερόν τι.

Πλησιάζοντες τὴν δὲ θύην οἱ δύο νεανίαι παρατήσαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀρέων πάγων ὄγκον τινα ὑπερλατίναν ὅπερ ἐξέλαβον κατ' ἀρχὰς διὰ τρόπιδά πλοῦ ἀνατετραμμένον. Βαθίως συγκινηθέντες εἰς τὴν θέαν ταύτην, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μὴ συλλογισθῶσι πᾶσαν τοὺς συντρόφους των, καὶ ἔτρεμον μὴ τὸ λείψαν τοῦτο τοῦ ναυαγίου τοῖς διακοινώσῃ τὸ δυστυχῆς τέλος τοῦ Ἀγγλοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος τοῦ Ἀπετάσσαν πᾶσα νὰ προχωρήσῃ πρὸς αὐτὸ νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν φύσιν του τὴν ὁποίαν μακροματαιῶς ἐπροσπάθουν νὰ μαντεύσωσι. Ἡ ὁδὸς δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος ἐνταυτῇ· οἱ πάγοι οἱ τῶν σφοδρῶς ταραχθέντες ὑπὸ τῶν κυμάτων τῶν ἀσχηματίσαν ἀναριθμήτους ἀνωμαλίας, ἄρρησαν μέλητα εἰς τινα μέρη καὶ ἐπαρανείας θαλάσσης μὴ καταφυθείσας. Ἀλλ' οἱ νέοι μας συνειθισμένοι εἰς μεγάλες κινδύνους δὲν ἐδεδίλκασαν καὶ ἐδῶ· ὁ ὁρμητικὸς Ἰβάν δὲν ἔσταμάτα ποτὲ καὶ πρὸ πάντων οἷον ἡ φαντασία του ἦτον ἐξημμένη, ὁ δὲ Ἀλέξις, ὅπου ἔκαμε τὰς παρατηρήσεις του, ἠκολούθησε τὸν τροπὸν του, ἀποφασίσας νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ δια-